„(...) Rog cu stăruinţa pe Sfinţia Voastră să faceţi ascultare glasului meu, al unui om păcătos: Ţineţi-vă cu toate puterile numai de Biserica Patriarhală. Ţineţi-vă până la „mărturisire" (ca să nu zic până la „martiriu”, adică până la moarte). Mântuirea este numai în Ea. Toate celelalte mişcări, oricât ar fi ele de evlavioase în ce priveşte manifestarea lor exterioară - sânt curse ale vrăjmaşului. Prin ele vine numai răzvrăt, ură, obştească pierzanie.

Vă scriu acestea cu deplină conştiinţă a răspunderii mele înaintea lui Dumnezeu şi a Bisericii celei Răscumpărate cu scump Sângele Fiului lui Dumnezeu celui Întrupat.

Oricât ar fi de neocolit neajunsurile - Ea şi numai Ea singură îşi va afla calea Sa cea adevărată. Aşa spunea la vremea sa Ioan Gură de Aur. Aşa spunea Cuv. Serafim din Sarov. Aşa gândesc toţi nevoitorii tuturor generaţiilor care cu adevărat se tem de a greşi.”

Arhim. Sofronie, „Scrisoare către igumenul N.”, 27 Aprilie, 1991, p.1. (în lb. rusă)